

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB26 : 1852

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB26 : 1852", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb26-txt-shoot-n9.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB26:9

#

Middel mod Sophisterne.

Vil Du sikkre Dig mod at falde i Hænderne paa Sophister, da bære Du Dig ad paa følgende Maade, som og er efter Xsti Ord »af deres Frugter skulde I kjende dem«: Du sig: hvo er den Talende, hvilket er hans Liv. Dette maa Du ideligt og ideligt indøve; saa snart Du hører en Forkyndelse, maa Du sig til Dig selv: hvo er den Talende, hvilket er hans Liv. Og dette maa Du indøve, for at Du selv maa frelses fra den Indbildning at Xstd. er en objektiv Meddelelse, istedetfor den er en Efterfølgelse, og derfor vil den ingen saakaldet objektiv Forkyndelse have, men en Forkyndelse: i Ord – saaledes at Livet, Forkynderens Liv er Commentaren.

Lad en Apostel have sagt: en Christens Liv er idel Fryd og Glæde. Altsaa Udsagnet er: en Xstens Liv er idel Fryd og Glæde. Men husk nu paa, nu spørger Du: hvo er den Talende, hvilket hans Liv? Saa faaer Du at vide, at det er en Mand der i Armod og Elendighed leed Forfølgelse gjennem en lang Række Aar, kort at hans Liv var saaledes Lidelse, at Du neppe udholdt det i 14 Dage. Saa slutter Du altsaa: naar en saadan Mand siger det, saa maa Fryd og Glæde her tages i en uendelig ophøiet Forstand, uendelig forskjellig fra hvad vi kalde Fryd og Glæde. – Tag nu Exempler paa objektiv Forkyndelse. En Dandsebodvært skriver over sin Dør: en Christens Liv er idel Fryd og Glæde; her er idel Fryd og Glæde, og saaledes er en Christens Liv siger Apostelen. – Eller en Mand, der ved at forkynde Xstd. har samlet Penge og Overflod, levet i al mulig verdslig Nydelse, raffineret ved en Glands af Hellighed fordi han er Geistlig, han siger: en Xstens Liv er idel Fryd og Glæde. Du spørger Dig blot: hvo er den Talende, hvilket hans Liv – og Du seer let Sophisten. For ret at forstaae Apostelens Ord maa Du bestandigt have hans Liv for Øie. Det hykkelske Objektive er at tage hans Ord.

Et andet Exempel. Paulus siger: en Arbejder er sin Løn værd. Husk nu paa, Du spørger: hvo er den Talende, hvilket hans Liv. Den Talende er en Mand, der dog ikke selv tog en Hviid for at forkynde Læren, skjøndt han arbejdede mere end 1000 Præster nu tildags, en Mand, som foretrak ved at øve et simpelt Haandværk at erhverve det Allernødtørfstigste at han kunde forkynde Ordet gratis.

Tag saa en Geistlig, der har 10,000 Rbd. i Løn, han siger: en Arbejder er sin Løn værd. Ja ganske sandt, objektivt sandt, men uhyre usandt at Paulus siger det, thi Pauli Liv hører jo med til Udsagnet. Ved at en Arbejder er sin Løn værd maa baade Paulus og Christus og de øvrige Apostle, som levede i frivillig

Armod, have forstaaet noget Andet end det reent Verdslige, at en Arbejder seer at tjene saa meget som muligt ved sit Arbejde.

Dette er saaledes. Dog bør Forholdet ikke være det, at det er Menigheden der kniber paa Læreren. Nei, Menigheden skulde være villig til at give indtil Overflod; men »Læreren« skal sige: jeg tør ikke modtage det; den hellige Skrift siger ved de Helliges Liv, hvilket er Commentaren til deres Ord, hvad der skal forstaaes ved »Løn«. Naar Christus byder Læreren at leve i Armod (Efterfølgelsen) og Apostelen dog siger: en Arbejder er sin Løn værd, sees let, hvad der forstaaes ved Løn: saa meget som Armod behøver for at holde Livet oppe. Apostelen kommenterer det ved end ikke at ville modtage denne Løn. Dog som sagt Forholdet skulde være dette, at Menigheden glad gav indtil Overflod, men Læreren sagde: jeg tør ikke tage mod mere.